इति लिद्दे कष्टं यथा स्यात् तथा इयं लिधेः ल्लापा अपिउतता अज्ञानं ॥ In his vellem ल्लापिउतता ut fatum accusaretur tanquam caecum et nulla summi numinis cognitione praeditum, quod poeta sane intendit; prout nunc stat vocabulum ल्लापा, Visargo omisso, sive accuratius ल्लापा उपिउ०, vocabulum antecedens explicans Genitivus videtur, ex mente videlicet serioris Commentatoris, εἰμαρμένην et Deum unum eundemque putantis.

89. Sensus est: Perferas, neve culpes id quod mutari nequeat करीर non modo arundinis Bambu surculus est, sed etiam frutex spinosa in arena habitans quam intendit poeta. Offendit masculinum होत्र: cum कि quod tamen simpliciter cur reddi potest, igitur nihil muto. Secundo exemplo ad verbum fere reddito, utitur Saadi in Gulist. p. 11.:

گرنه بیند بروز شپره چشم ۵ چشمه آفتاب را چه کناه ۵

Avis বানক: cuculus melanoleucus durante tantum pluvia bibere et guttas roris nubiumque captare volando dicitur, quemadmodum Cicadam rore vesci perhibent Veteres (τη δρόσων τρέφεται μόνον Aristot. H. An. 4,7.). Unde রালিঘিয়: appellatur Châtacus et poetis frequenter inservit in nubilosis depingendis temporibus, hoc loco vero molestum aliquid esse poeta significat quod guttae in huius avis rostrum sponte non cadant, ac si nos diceremus: assa non in os volat columba. In sententiae clausula subiectum est summum numen, quod regit fata hominum et ludo quasi ad libitum distribuit dona sua; qua in re তাহ optime usurpatur: pueriliter agere, infantilem esse, quomodo mundum ludendo creasse Deus saepius dicitur (v. India I. p. 160.). Ludere de hominum sorte tempus dicitur infra (Vairâg. vs. 43.) et fatum ipsum veluti in puteo rota aquaria Mrichh. p. 343.: তার ক্রারালি ক্র্যের্রাহিকা-বায়ের্রার্নির বিঘি: cui loco adiungas illud Arabschahi (vit. Timur. II. p. 494.): mundus rota est aquaria, qua convertuntur tam laeta quam adversa الدور وعالية السرور مع الشرور المعالمة ا

यथा अमित कालग्र यथा विषयिणो धुवं। चक्रनेमिक्रमेनैव नित्यं एवेषूरे च्ह्या ॥

Meghadût. vs. 109. quibus cf. illud Anacreontis (4,7.):

τροχός άρματος γαρ οία το ποτεμανική παίπαιας Βίοτος τρέχει κυλισθείς.

Ceterum de fatorum libro divino vid. ad vs. 41. Schol. desunt.

- 90. Sententiam exprimit versus illam: πρὸς την ἀνάγκην πάντα τἄλλ' ἔς' ἀσθενῆ et cum disticho huius Centuriae 82. proxime convenit: quemlibet sorte sua contentum esse debere. परिपृश्ति cum Cod. B. legimus loco पूरके Edit. Sr. In Cod. A. versus omissus est et Scholia quoque desiderantur.
- 91. "Fatum nulla umquam potest effugi intentione, contra eius vim opera omnino nihil valent," hac optime clauditur caput sententia, ita, ut transitus simul fiat ad sequentem de